

PALMERII SILVA.

Vt Lucina suis successibus impleat urbem:
Nec, quod sepe, Venus aruis exerceat arma
Nil profecturis, ac fallat vota parentum.
Tum nouus arato tellurem dente ruebat
Vomis: & impresso signabat mœnia sulco.
Namq; erui iam tum tempus patefecerat vsum,
Cum clausum tegerent montes sine nomine ferrum.
Aere solum terra sinebant: are secebant
Vulnera, quando manus Mars iunctus ad arma vocabat:
Donec in opprobrium ferro falx aenea cessit.
Attamen antiqui haeserunt vestigia moris.
Sic quod longa duci ad talos demissa pendit
Vestis, qui presso scindebat vomere terram:
Vsum hinc annorum longus seruauerat ordo:
Atque ita mos fuerat soceris se ferre Subinis.
Atqui signabat primo molimine fossam,
Solis ad occasum, solis ducebat ab ortu:
Solis ab occasu, solis vertebat ad ortum.
Qui portas habiturus erat locus, omnis aratro
Intactus mansit, neque vulnere saucius vllō:
Sed ferrum summo vestigia puluere pressit:
Fallor? an ut gressus illac inferre liceret?
Cum sua religio tueretur mœnia, nulli
Saltu victa, ut non lueret quoque sanguine culpam.
Post ubi tollere humo, calogq; ostendere turre
Incipiebat, & vrbs iunctis crebrescerent tectis:
Vos patrij, vos, quorum essent in numine, diui,
Sæteri humiles adhibere preces, in vota vocabant.
Vos omnem salua pestem depellere ab vrbe,
Nec fas esse pedes hostem intra mœnia ferre,
Si non ante sua migrassent sede penates,
Credebant, id religio laudabat auorum:
Vos quoque cura Lares tectis praefecit auorum:
Et castas sanxit seruare arasq; focosq;
Vobis ferre preces: vobis suspendere bullam:
A vobis dubijs rebus sperare salutem:
Et pacem vino, vel potere thure solebant.
Post fuit, ut sanctis fundarent legibus urbem.
Scilicet, ut (qua sola tenebant vincula ciues)
Pœna sequeretur fontes, & prœmia iustos.
His sine perpetuus tota Mars sauiat vrbe:
His sine non somno, curæ non luce relinquant:
Non sit in hanc, illam quisquam qui dormiat aurem:
Sed semper ferri pauidos circumstrepant horror.
Ipsa solum virtus mutet, nisi legibus iustes:
Et quatiat commota facies discordia, donec
Alter in alterius deponat sanguine vitam.
Vt quando cursum sese effudere quadrigæ,
Ne quicquam aurigæ manibus retinacula tendunt:
Ipsi se saltu ignipedes super auiam mittunt:
Effunduntq; daces, rapiuntq; in deuiam currum:
Haud aliter calidos in se discordia ciues
Armet, pulsa foro si fas, & iura recedant.
Qui ius in manibus gestent, & viuere raptō
Tentent, quantumvis magna se ab origine iactent,
Alter a non videant surgentia cornua luna.
VSQVE ADEO casu ius & concordia eodem
Stantq; caduntq; nec est cur alter a commoda speres,
Vtraque ni teneas, vinclo sociata iugali.
Accessit cali metus, & reuerentia diuum:
Quæ postquam semel ararum compleuerat orbem,
Mox alia, atque alia vulgavit numina terris:
Vt tandem fœdante oculos oppressa iaceret
Vita hominum: nec ferre caput, nec mittere contra
Auderet vocem, tantum dabat arcta timoris
Religio: quæ sese à cali parte suprema
Ostendebat, & in mentes illapsa fluebat.
Nullam vnquam Phœbus, qui terras lumine lustrat,
Aspexit gentem, cuius non vlla seederet

Religio menti: qua libera lumina calo
Tolleret, & longè rediret tela Cyclosum.
Hinc natum est, demum genibus se aduoluere ad arcas:
Velatum verti ad lapidem: tum sanguine multo
Spargere quadrupedum, diuis ridentibus, aras:
Et se sternere humi prostratum: ac pandere palmas
Ante Deum delubra: ac votis neetere vota.
Quantos tum gemitus ipsi sibi, vulnera quanta:
Quas lacrymas seris peperere nepotibus: eheu,
Omnia complebant mortis nigrore: solutam
Nemo metu cali seruabat ad omnia mentem:
Nemo foras miseris strepitibus Acherontis agebat,
Fulmine deiectione fundo Titania pubes,
Ah genus antiquum terra, voluuntur Auerni.
At Tityo porrecta nouem per iugera corpus
Tonditur, æternog; habitat sub pectore vultur
Tisiphone multo pallam suffusa rubore,
Vestibulum inferni seruat noctesq; diesq;
Quinquaginta suis immanis hiatus hydra
Intus habet sedem, & supra caput imminet vmbra
Quæ quanquam nullis peperit rationibus error,
Suaserunt animo fines transcendere iuris
Nolle nec à recta ferri ratione per iram:
Quando ad Plutonem sequeretur pœna nocentes:
Nec stygis iniustos in morte relinqueret horror.
Si quisquam leges fixit pretio atque refixit:
Si thalamum inuasit nata: si vendidit auro
Seq; suosq; omnes: si est impia castra secutus:
Si non est veritus dominorum fallare dextras:
Si quibus innocuo frans est innexa clienti,
Inclutit expectant pœnam, quidni impia pulset
Corda pauro? retrahatq; animum non sponte sequentem?
Hoc bene quod validas aui contemnere vires
Numina credebant: hominum neque fata timere.
At diuum muris praefecit Gracia matrem:
Atque vrbes eius posuit sub numine tutas:
Mur aliq; caput cinxit festiua corona.
Illam vis Phrygia rapit in desertum leonem:
Si meminim, ut mediam liberari pondere monstrant
Tellurem, neque posse in terra sistere terram.
Adjiciunt geminos domita ceruice leones,
Quod quamuis rabie liberis furor arma ministrat,
Ipsa tamen iubeat collum submittere matri
Naturæ ratio, nec contra ferre parentem
Arma: sed officijs animum demittere victos.
Quæ sese populis medias inuectæ per vrbes
Infert Gallorum graditur stipata cateruis:
Quod qui non tenuit sauis linguamq; manusq;
Quin se pollueret violato iure parentis:
Hunc stygia exagitem Diva terræq; mariq;
Indignum, liberos oras qui in luminis edat.
At comites iunctiq; manus, & brachia nexi,
Armati in numerum stabant: pernice chorea
Armati in numerum pulsabant aribus ara:
Quod ne nefas patria commune resellere dextra,
Instantemq; verbi prohibere à mœnibus hostem
Præciperent: mortemq; pia pro laude pacisci?
Salve sancta Deum genitrix: tibi Dyndima cantum
Exagitat a fremitu: si ondes tibi tollit in auras
Ida suas: totum vadit tibi fama per orbem:
Te sine non vlla replentur ciuibus vrbes:
Te sine non pestem domibus non mœnibus hostem
Arcent: quasito aut pellunt ieiunia victu.
Nunc ad te sublata venit mea Musa quadrigis,
Seu bigis: nec enim mihi donat Apollo quadrigas:
Sudermane, tuæ iam nunc spes altera stirpis:
Palmam, nisi palmam genitor virtute tulisset.
Aspicias ut varias atas protraxerit artes:
Atque hominum foras vita deterferit vsum:
(?) (?) (?) (?)

Cybele

Gallas per
ludibrium
appellat Ca
tullus.

Vt